

Пам'ятаємо,
шануємо,
пишаємося...

Пам'ятаємо, шануємо, пишаємося...

Народився 18 жовтня 1924 року на Хмельниччині. Пройшов всю війну з 17 років. У віці 19-20 років командував ротою та батальйоном. Був чотири рази поранений. Має 38 урядових нагород. Після війни був директором школи №23 м. Одеси. Є активним діячем суспільного життя ветеранів району.

Сирота Аркадій Євстафійович

Пам'ятаємо, шануємо, пишаємося...

Народився в 1912 році в с. Хвастовичі Калузької області. До армії покликаний у 1934 році, зустрів війну у 1941 році. Зник без вісті. Лише у 1956 році родина дізналася, що Сергій Пилипович похований в станиці Колниболотська Новопокровського району Краснодарського краю 15.01.1943 року.

Помозін Сергій Пилипович

Пам'ятаємо, шануємо, пишаємося...

Народився в 1925 році в м. Одесі. На початок війни закінчив 9 класів Одеської середньої школи №76. Восени 1942 року вступив до Медичного інституту на «Лікарський» факультет. Після звільнення Одеси від німецько-фашистських загарбників, закінчивши 2 курс інституту у 1944 році, був призваний у ряди армії. Учасник бойових дій на 3-му Українському фронті на посаді хімінструктора батальйону

Покровський Анатолій Сергійович

Пам'ятаємо, шануємо, пишаємося...

Попов Сергій Микитович

Народився в 1937 році в с. Губарево Семилукського району Воронізької області. Після закінчення школи в 1939 році вступив до Військового училища Зенітної Артилерії. В 1958 року – ВААК (Військова Артилерійська Командна Академія). З 1937 р. по 1963 р. проходив військову службу в армії на різних командних посадах (курсант, начальник штаба дивізії, заступник командира дивізії, начальник протиповітряної оборони). З 1963 р. по 1967 р. – викладач військової кафедри, проректор Одеського політехнічного інституту. З 1967 року викладав курс цивільної оборони в Одеському сільськогосподарському інституті. Помер в 1987 році.

Пам'ятаємо, шануємо, пишаємося...

Народився в 1923 році в с. Познанка Одеської області. В квітні 1944 року мобілізований на фронт водієм в мотострілковий полк. Приймав участь в боях на Ясько-Кишинівському напрямку. Отримав поранення в голову. Після шпиталю направили служити в моточастину, яка обслуговувала комендатури у звільнених від фашистів європейських містах. Після Перемоги 9 травня 1945 року служив у комендатурі німецького міста Деггендорф. Демобілізувався весною 1947 року.

Глузніца Олексій Якимович